

Jako jeden ze zúčastněných této akce jsem si vzal za úkol o ní něco málo napsat. Zprva jsem si myslel, že se této akce vůbec zúčastňovat nebudu, jelikož jsem měl zrovna nějaké těžší období, ale uvědomil jsem si, že právě, proto se zúčastním. Za nějakých devět hodin jsem nachodil padesát pět kilometrů. Celou dobu jsem chodil sám a přemýšlel. Přemýšlel jsem nad tím jak a proč být šťastný, jak si dovolit být šťastný. Uvědomil jsem si, že ke štěstí stačí hrozně málo, jen se musíte pořádně dívat kolem sebe a uvědomit si co všechno máte. Vážít si věcí a lidí co mám byl pro mě hrozně složitý proces a vše jsem musel ztratit, abych si to uvědomil. Při chození jsem se cítil ze začátku nepřítomně a vznětlivě, ale to mě přešlo po pár kilometrech, které mě uvedli do přítomného okamžiku a s uvědoměními, která postupně přicházela jsem se cítil čím dál tím víc svěže a energie mi spíše přibývala než aby ubývala. Celá dvacetičtyř-hodinovka mě hrozně motivovala, zejména teda náš peer terapeut Olda Bažant, který celou dobu běhal a ve mně se začla rodit myšlenka, kterou jsem rovnou i zrealizoval a začal jsem s běháním taky. Ta akce byla celkově moc pěkná, plná přátelských lidí, kteří se podporovali navzájem a nepanovala žádná rivalita. Vážně jsem si jí užil, užil jsem si čas strávený sám se sebou, užil jsem si radost z mého výsledku a z toho, že jsem se zúčastnil a dovolil si být z toho šťasten.